RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 105.684 van 22 april 2002
in de zaken A. 65.026/IX-3201
65.027/IX-592
65.029/IX-3202.

In zake : 1. de coöperatieve vennootschap LEMDEF,
2. de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid CAR LINK,
3. Eddy WOUTERS,
die woonplaats kiezen bij
advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Economie,
2. de minister van Binnenlandse Zaken,
3. de minister van Financiën,
4. de minister van Telecommunicatie, Overheidsbedrijven en Participaties, belast met Middenstand,
die woonplaats kiezen bij
advocaten M. GEYSKENS, J. VANDEURZEN, A. VAN der GRAESEN, C. COOMANS, M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de CV LEMDEF op 7 augustus 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van artikel 7, 1°, van het koninklijk besluit van 3 april 1995 tot uitvoering van de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten en de organisatie van openbare markten;

Gezien het verzoekschrift dat de CVBA CAR LINK op 7 augustus 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van dezelfde bepaling;

Gezien het verzoekschrift dat Eddy WOUTERS op 7 augustus 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van dezelfde bepaling;

Gelet op het arrest nr. 58.008 van 5 februari 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen (zaak A. 65.026/IX-3201);

Gelet op het arrest nr. 58.009 van 5 februari 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen (zaak A. 65.027/IX-592);

Gelet op het arrest nr. 58.011 van 5 februari 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen (zaak A. 65.029/IX-3202);

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 19 december 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast (zaak A. 65.026/IX-3201);

Gelet op de beschikking van 18 april 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast (zaak A. 65.027/IX-592);

Gelet op de beschikking van 18 april 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast (zaak A. 65.029/IX-3202);

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikkingen van 1 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 maart 2002, op welke datum de zaak wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 18 maart 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat M. BOES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partijen op 11 maart 2002 een "bijkomende memorie" hebben ingediend; dat de procedureregeling voor de Raad van State niet voorziet in de mogelijkheid om dergelijke memorie in te dienen; dat zij dan ook, net als de antwoordnota die de verwerende partij ter terechtzitting heeft neergelegd, buiten de debatten wordt gehouden;

Overwegende dat de bestreden bepaling vervangen werd eerst bij artikel 6 van het koninklijk besluit van 30 april 1999 en vervolgens bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 23 mei 2000; dat die wijzigingen de rechtstoestand van de verzoekende partijen niet gewijzigd hebben; dat het beroep dus geacht kan worden mede gericht te zijn tegen de vervangende bepalingen;

Overwegende dat de eerste en de tweede verzoekende partij het bewijs voorleggen dat hun statutair bevoegde orgaan binnen de beroepstermijn besloten heeft het onderhavige beroep in te stellen;

Overwegende dat de drie verzoekschriften gericht zijn tegen dezelfde reglementaire bepaling; dat de drie verzoekende partijen zich, ten overstaan van die bepaling, in dezelfde situatie bevinden; dat de exceptie die hierna wordt onderzocht op dezelfde wijze voor de drie verzoekende partijen gelding heeft; dat om die reden de zaken worden gevoegd;

Overwegende dat de drie verzoekende partijen een automarkt uitbaten, de CV LEMDEF te Bierset, de CV CAR LINK te Anderlecht en Eddy WOUTERS te Aartselaar; dat artikel 4, § 1, van de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten en de organisatie van openbare markten de ambulante activiteiten die niet worden uitgeoefend op de openbare markten of op

de openbare weg of ten huize van de consument verbiedt; dat blijkens artikel 2 van die wet als ambulante activiteit wordt beschouwd elke verkoop, te koop aanbieding of uitstalling met het oog op de verkoop van produkten aan de consument, door een handelaar buiten de vestigingen vermeld in zijn inschrijving in het handelsregister of door een persoon die niet over een dergelijke vestiging beschikt; dat krachtens artikel 5, 1°, van dezelfde wet aan dat verbod niet zijn onderworpen onder meer "de verkopen zonder handelskarakter en met een uitsluitend menslievend doel, alsook de occasionele verkopen van goederen die de verkoper toebehoren, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden"; dat artikel 7, 1°, van het koninklijk besluit van 3 april 1995 tot uitvoering van de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten en de organisatie van openbare markten bepaalt : "Occasionele verkopen van goederen die de verkoper toebehoren, bedoeld in artikel 5, 1°, van de wet, zijn niet onderworpen aan de bepalingen van de wet, op voorwaarde :
1° dat ze betrekking hebben op goederen die de verkoper toebehoren, die deze laatste niet aangekocht, gefabriceerd of geproduceerd heeft met het oog op de verkoop en dat ze plaatsvinden in het kader van het normaal beheer van een privaat vermogen;
2° dat, wanneer ze plaatshebben in het kader van een manifestatie die verscheidene niet-professionele verkopers verenigt, de manifestatie wordt georganiseerd of toegestaan door de gemeente van de plaats waar ze doorgaat.

Overwegende dat elke verzoekende partij haar belang bij de vernietiging van de bestreden bepaling hierin ziet dat als gevolg van die bepaling "een handelaar in tweedehandsvoertuigen enkel nog naar de markt van de verzoekende partij mag komen wanneer zijn verkoop niet als een ambulante activiteit wordt beschouwd" -wat veronderstelt dat hij voor die plaats ingeschreven is in het handelsregister-, waardoor zij een "belangrijk en noodzakelijk deel" van haar cliënteel verliest; dat zij betogen dat dit alles niet het gevolg is van de wet van 25 juni 1993, die immers in artikel 5, 1°, de occasionele verkopen uit het toepassingsgebied van de wet sluit, maar dat dit het gevolg is van de bestreden bepaling, die deze occasionele verkopen beperkt tot verkopen uitgaande van particulieren;

Overwegende dat, na de lezing van het auditoraatsverslag, de verzoekende partijen hun belang niet meer afstemmen op de toegang tot hun markt van handelaars in tweedehandswagens maar op de toegang tot hun markt van handelaars in nieuwe auto's die wagens willen verkopen die zij toevallig verwerven

in het kader van hun handelsactiviteit; dat evenwel, door die veranderde invalshoek, de verzoekende partijen aan hun belang een geheel andere feitelijke grondslag geven; dat, zoals de verwerende partij terecht in haar laatste memorie opmerkt, de Raad van State met dat in de loop van het geding aangepaste belang geen rekening kan houden;

Overwegende dat -zoals de Raad van State reeds eerder in het arrest nr. 83.097 van 25 oktober 1999 inzake de NV DECOSA heeft gesteld- met de in artikel 5, 1°, van de wet van 25 juni 1993 gehanteerde term "occasionele verkopen" niets anders kan zijn bedoeld dan toevallige verkopen, verkopen die sporadisch, bij een afzonderlijke gelegenheid of aanknopend bij een bepaalde gelegenheid plaatshebben; dat aangezien de activiteit van een handelaar in tweedehandsvoertuigen juist bestaat in de verkoop van tweedehandsvoertuigen, de verkoop door die handelaar van tweedehandsvoertuigen per definitie niet occasioneel is en dus niet een "in de regel, occasionele verkoop" uitmaakt, zoals de verzoekende partij betoogt; dat dergelijke verkopen dan ook niet onder de reeds geciteerde uitzonderingsbepaling van artikel 5, 1°, van de wet van 25 juni 1993 vallen;

Overwegende dat in hun memorie van wederantwoord de verzoekende partijen de omschrijving die de Raad van het begrip "occasioneel" geeft, bijvallen; dat zij echter menen dat de handelsactiviteit van een verkoper van tweedehandswagens toch "occasioneel" kan zijn, in die zin dan dat ze "op een bepaalde marktplaats" occasioneel is; dat zij betogen dat zulk een verkoper niet noodzakelijk steeds dezelfde markt aandoet, "zodat de verkoop op een bepaalde markt wel degelijk toevallig is in de spraakgebruikelijke betekenis van het woord";

Overwegende dat met die uitbreiding van het begrip "occasioneel" van de activiteit naar de plaats, welke uitoefenaar ook van welke ambulante activiteit ook die niet uitsluitend één markt aandoet, schuil kan gaan onder de aan de occasionele verkopen gewijde uitzonderingsbepaling, zodanig dat de principieel geldende regeling van de wet van 25 juni 1993 helemaal op de helling wordt gezet; dat de stelling van de verzoekende partijen wordt afgewezen;

Overwegende dat in hun memorie van wederantwoord de verzoekende partijen ook nog betogen dat uit de redactie van artikel 5, 1°, van de wet van 25 juni 1993 blijkt dat de verkoop door een handelaar in tweedehandswagens

een occasionele verkoop kan zijn; dat zij artikel 5, 1˚, citeren : "Aan de bepalingen van deze wet zijn niet onderworpen : 1˚ de verkopen zonder handelskarakter en met een uitsluitend menslievend doel, alsook de occasionele verkopen van goederen die de verkoper toebehoren, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden"; dat zij schrijven :

> "Wanneer men stelt dat de verkoop door een handelaar in tweedehandswagens per definitie geen occasionele verkoop is omdat het verkopen van tweedehandswagens zijn handelsactiviteit uitmaakt, dan stelt men eigenlijk dat deze verkoop niet occasioneel is omdat hij een handelskarakter heeft. Deze interpretatie maakt het tweede deel van de bepaling van artikel 5, 1˚ zinledig. Het gebruik van het woord 'alsook' toont duidelijk aan dat het om een afzonderlijke uitsluitingsgrond gaat, zodat het zonder handelskarakter zijn, geen betrekking heeft op hetgeen volgt na 'alsook'.";

Overwegende dat aan de activiteit van een handelaar in tweedehandswagens het occasioneel karakter moet worden ontzegd niet omdat die activiteit een handelskarakter heeft, maar omdat ze niet occasioneel is; dat het uitgangspunt van de redenering van de verzoekende partijen verkeerd is;

Overwegende dat uit het vorenstaande volgt dat de vernietiging van artikel 7, 1˚, van het koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 25 juni 1993 niet tot gevolg kan hebben dat handelaars in tweedehandsvoertuigen hun ambulante activiteit zoals bedoeld in evengenoemde wet en betrekking hebbende op tweedehandsvoertuigen kunnen uitoefenen op de door de verzoekende partijen geëxploiteerde automarkt; dat nu een vernietiging van de bestreden bepaling niet het door de verzoekende partijen verhoopte resultaat kan geven, het beroep bij gebrek aan belang moet worden afgewezen;

Overwegende dat de verzoekende partijen aan de Raad van State vragen om "voor zover de Raad van oordeel zou zijn dat de ongelijkheid niet voortvloeit uit de bestreden bepaling, maar deze bepaling steun vindt in de bepalingen van de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten en de organisatie van openbare markten en de ongelijkheid zodoende het gevolg is van deze wet" aan het Arbitragehof als prejudiciële vraag te stellen of de wet van 25 juni 1993, in het bijzonder de artikelen 2, 4 en 5, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet op zichzelf genomen en samengelezen met het recht van vrijheid van handel en nijverheid schendt; dat, daargelaten de vraag of de door de verzoekende partijen voorgestelde vraag wel voldoende duidelijk aanduidt met welke categorie van rechtsonderhorigen zij, met betrekking tot de toegang tot hun

private markt, de handelaars in tweedehandsvoertuigen vergelijkt om aldus tot een discriminerende behandeling te besluiten, de vaststelling zich opdringt dat een positief antwoord op de gestelde vraag en de vernietiging van de bestreden bepaling op die grond nog niet betekent dat de handelaars in tweedehandsvoertuigen toegang moeten krijgen tot de markt van de verzoekende partijen; dat het antwoord op de prejudiciële vraag dienvolgens niet relevant is voor de oplossing van het geschil zoals het door de verzoekende partijen is ingediend, en waaromtrent hierboven het gebrek aan belang is vastgesteld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nrs. A. 65.026/IX-3201, 65.027/IX-592 en 65.029/IX-3202 worden gevoegd.

Artikel 2.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de beroepen, bepaald op 297,48 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig april 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. DE BRABANDERE.**